

Lovforslaget fattes under Forhandling.

J. C. Christensen: Finanslovens første Behandling er egentlig 2den Aft af det ny Folketings Arbejde. Det første Arbejde, det ny Folketing havde at gøre, og ogsaa efter gammel Regel har at gøre efter et nyt Valg, er at prøve Valgbrevene; men efter den Skik, der er indført i de senere Aar med Valg i April Maaned, en Skik, som for Resten er mindre heldig for Rigsdagsarbejdet i den sidste Samling, falder det jo saaledes, at Finanslovens første Behandling først kommer et halvt Aar efter, at Valgbrevene ere prøvede, og saaledes gaar det til, at man faar, hvad man kalder, en politisk stille Sommer. Det er jo klart nok, at Bælgerne, som have skabt det ny Folketing, ikke i Sommer have haft nogen større Interesse af at holde Møder eller udtale sig i Pressen, da de ventede paa det ny Folketings Arbejde. Finanslovens første Behandling er altsaa egentlig 2den Aft af det Arbejde, det ny Folketing har at gøre. Det er udtalt og ment af nogle, at det, at man saaledes har haft en politisk stille Sommer som den, vi have haft i Aar, egentlig betyder, at Bælgerbefolkningen er kørt træet, at Bælgerne ikke længere, som i fornufts Tid, interessere sig for den politiske Udvikling her i Landet, men det turde være en stor Fejltagelse. At Bælgerne ikke ere kørt trætte, saa man jo allerbedst af Valget den 9de April og dets Udfald. Bælgerne mødte flittig nok for at give deres Mening til Kende om den politiske Stilling og om det hidtilværende Flertals Arbejde her paa Rigsdagen, og at Udfaldet af Valget blev, som det blev, skyldes jo nærmest den stærke Interesse hos Venstrebefolkningen her i Landet. Det var ikke noget let Arbejde, Venstre havde ved Folketingsvalgene for at naa den Afgørelse, som da naaedes. Smød Venstre stod de forenede Magter, Højre og moderate, og de arbejdede sikkert godt nok Haand i Haand sammen. Nu siges der vel fra Højres Side, at de moderate have svigtet ved den Leilighed, men jeg tror, at Højre gør deres Medarbejdere og Medkæmpere Uret. De have sikkert gjort alt, hvad de kunde, og at de ikke kunde mere, kunne de ikke gøre for. At de ikke kunde faa deres Folk til at arbejde, saa godt som de ønskede, var ikke deres Skyld. Jeg kan her ikke lade være at minde Højre om et lille Trækovre fra Amerika, fra Kalifornien. Det fortælles, at der i et Hotel, hvor Guldgavere samlede om Aftenen, var opstillet et Piano, ved hvilket en Mand sad og spillede for dem, og at Gæstgiveren med store Bog-

staver havde skrevet ovenover: Skyld endelig ikke paa Pianisten; han gør det saa godt, han kan. Jeg tror, der er al Anledning til at minde Højre om denne Historie. Jeg tror ikke, at der er nogen Grund for Højre til at være saa vranten og gnaven paa de moderate, som der er Tegnet til, at de have været i denne Sommer. Jeg tror, at deres Kampfæller have gjort det saa godt, som de kunde, og hvad skal man forlange mere? Dette viste sig ogsaa ved det sidst afholdte Valg, da vi skulde vælge en Landstingsmand i 11te Kredts, idet de moderate da holdt fælles Vælgermøder med Højre, hvor deres Ordfører forsikrede, at deres og Højres fælles Modstander var Venstre; man gif endog saa vidt, at man i Fællesskab vedtog en Art Haandfæstning for de moderate om for Fremtiden, hvis Højre skulde komme i det kedelige Tilfælde at miste en Mand derovre, da smukt at stemme paa Højres Kandidat. Mere kan man egentlig ikke forlange. Derfor synes jeg, der er god Grund til at sige: Skyld ikke paa Pianisten, han gør det saa godt, han kan. Bælgerne have truffet deres Afgørelse den 9de April, og de gave tydeligt til Kende, at de vare misfornøjede med det hidtilværende Flertals Politik. Det hidtilværende Flertal har sluttet et politisk Forlig, som var af den Art, at det egentlig ikke sikrede os mod Finansprovisoriers Tilbagevenden. Ganske vist blev der sagt af den ene Part af Alliancen, at nu var der Sikring; men den anden Part tav enten stille, eller ogsaa hørte man fra den Parts Side, at Finansprovisorierne vare som hidtil ikke blot tilstedelige; men de kunde ogsaa være nødvendige, og naar man spurgte Ministeriet, spurgte Konseilspræsidenten om Ministeriets Stilling, fik man ikke noget Svar i saa Henseende. Det viste sig da, at det provisoriske Sværd endnu hang os over Hovedet som et Damoklessværd, og den Tilstand billigede Bælgerne ikke. Det tror jeg sikkert er Hovedgrunden til, at det gif Flertallet saa ilde, som det gif ved Valgene; thi er der noget, som Bælgerbefolkningen her i Landet holder fast ved og fremdeles vil holde fast ved, saa er det Grundloven, saa er det den Retstilstand, vi have haft for Provisorierne; den give Bælgerne ikke Slip paa. Og jeg synes ogsaa, at det er et Fingerpeg derom, at det netop gif de Rigsdagsmænd af Højre allerildest, som paa Valgdagen stærkest udtalte sig for, at Provisorierne ogsaa herefterdags skulde være mulige. Dernæst var der en anden Ting ved Flertallets Politik, som Bælgerne vare misfornøjede med, nemlig den Forhandlingsmaade, som dette Flertal har brugt, en Forhandlingsmaade, som jeg har